

Trích sách Tông đ Công v . Cv 3, 1-10

Tin M ng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca. Lc 24, 13-35

M T C U CHUY N L N H N

"Các ông có truy n gì v a đi v a trao đ i v i nhau mà bu n bã v y?". (C U 17)

Anh tr m lành b đ ng đ nh th ng c hai tay, đ không th làm gì cho Chúa; m t cái đ nh xuyên hai bàn chân, đ không th ch y v t cho Chúa. V y mà Chúa Kitô đã t ng anh m t món quà c u r i; Ngài ném cho anh t m h chi u, và anh vào thiên đàng! Đó là m t câu chuy n tuy g y g n, nh ng là 'm t câu chuy n l n h n' câu chuy n m t đ i b n t u c a m i ng i chúng ta!

Kính th a Anh Ch em,

Cùng v i câu chuy n c a ng i tr m lành, c hai bài đ c L i Chúa hôm nay cũng là nh ng câu chuy n th t đ p! Đó là câu chuy n anh què, ng i ng i ăn xin bên c a đ n th ; câu chuy n th hai thú v h n, hai môn đ Emmaus nh n ra danh tính ng i khách l đ ng hành v i mình! Đó là Chúa Giêsu Ph c Sinh, ng i k cho h 'm t câu chuy n l n h n'!

V i anh què, bài đ c th nh t mô t khá chi ti t, "H ng ngày, anh đ c khiêng đ n c a đ n th "; đ đó, anh xin b thí. Nghĩa là anh hoàn toàn b t l c, không t mình đi đ c. Th t tuy t v i, Phêrô và Gioan, "Nhân danh Đ c Giêsu Nazareth", t ng anh m t món quà t Đ ng Ph c Sinh đ anh có th r n r n th đôi chân 'm i' c a mình và "cùng hai ngài ti n vào đ n th , v a đi v a nh y nhót và ng i khen Thiên Chúa". Câu chuy n v anh què ch ng t 'm t câu chuy n l n h n' v quy n nă c u đ c a Chúa Ph c Sinh, Đ ng các tông đ rao gi ng, khi n cho "3.000 ng i tr l i". "Dân chúng th y anh què đi, h ng i khen Chúa"; và ni m vui đã v oà qua tâm tình c a Thánh V nh đ p ca, "Tâm h n nh ng ai tìm ki m Chúa, nào hoan h !".

Với bài Tin Mừng, câu chuyện thì hai họ gặp nhau. Hai môn đồ thì tới chỉ vào làng vì mỗi việc xảy ra chỉ vào ngày thì Sáu quá nghi ngờ! Giêsu, người thì đến từ niềm hy vọng, nay chỉ là một cái xác không hồn đang yên nghỉ trong một ngôi mộ vô danh. Và kìa, một người khách lạ xuất hiện, cùng đi, người này có vẻ 'vô tư' khi người khác vẫn nhìn ngó gì đã đi ra trong một ngày qua. Thì tới đó thì người, người này sẵn sàng lắng nghe đến tận cùng chi tiết nhưng gì hai người kể; đến rồi, lại trách họ, "Ôi kìa kìa đời! Chẳng thì Đấng Kitô chẳng phải chịu đau khổ như vậy rồi mới được vinh quang sao?". Người này kể cho họ 'một câu chuyện lạ lùng', "Bắt đầu từ Môisen đến tận các tiên tri". Thì tới họ gặp với phần kết, khi gặp tại làng, hai người mới lại, "Mời ông lại với chúng tôi, vì trời đã về chiều, ngày sắp tàn". Và khi người ăn, người này "cầm bánh, để cho chúc tụng, bẻ ra và trao cho hai ông. Một họ sáng ra và nhận biết Chúa Giêsu". Đó là Ngài biết một!

Anh Chị em,

"Các ông có truy tìm gì về đi về trao đổi với nhau mà buồn bã vậy?". Tại sao lại buồn bã? Các ông đang 'mắc kẹt' với những 'tai ương và vết thối nát' của chính họ; họ thì tới vì chòm tin vào Thánh Kinh. Augustinô nói, "Họ bẻ rồi khi thấy Ngài bẻ treo trên thập giá, đến nỗi họ quên mất sự dẫy dụa của Ngài, không tìm kiếm sự phục sinh của Ngài và không may mắn như là những lời hứa của Ngài!". Điệu này cũng đúng với chúng ta, chúng ta chẳng hiểu hết ý nghĩa câu chuyện vĩ đại của Thiên Chúa. Phía sau bức màn khờ ngốc, Thiên Chúa vén màn một chân trời của đức "đồng cảm" với người này chẳng những Đấng này mà chúng ta được nhìn lãnh hội từ này đến khác". Đó là 'một câu chuyện lạ lùng' mà Thiên Chúa muốn kể cho chúng ta. Nhân loại đang cần nghe câu chuyện đó, cũng như cần được chữa lành như danh Đấng này. Ai sợ khổ và sợ mang danh này đi nữa không phải là bạn và tôi! Chẳng gì bạn và tôi sợ là bạn đến hành cho những ai trên đường Emmaus đi họ, kể cho họ 'một câu chuyện lạ lùng' về Giêsu, để một họ cũng sáng ra mà quay về phía 'Một Trời', họ hiểu được bước đi trong bình an và niềm vui!

Chúng ta có thể cầu nguyện,

"Lạy Chúa, con sợ khổ cho Chúa câu chuyện 'đáng thối nát' của đời con; và Chúa sợ khổ cho con 'một câu chuyện lạ lùng' của tình yêu Chúa, Đấng chết cho con, để cứu đời con. Đến lượt con, con sợ ra đi, để hành vi những ai là con họ và kể cho họ câu chuyện của Chúa!", Amen.

(Lm. Minh Anh, Tgp. Huế)

Kính chuyên:

Hàng
